DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 42. | WARSZAWA, DNIA 31 GRUDNIA 1920. | Rok II.

280

Zaokrąglenie opłat za telegramy do pełnych marek.

W uzupełnieniu rozporządzenia z 30 listopada b. r. nr. 38540/4262/V (dz. urz. Min. Poczt i Tel. nr. 38 z 6 grudnia 1920) postanawia się co następuje:

Przy obliczaniu opłat za telegramy krajowe i zagraniczne należy przypadającą ogólną kwotę zaokrąglać do pełnych marek w górę i w tej samej wysokości zaliczać do dziennika i na telegramach. (Np.: za telegram zwykły z 7 wyrazów należy się: 6 marek taksy zasadniczej, więcej należność za 7 wyrazów 10 mk. 50 fen., razem 16 mk. 50 fen. Należy zatem pobrać 17 marek).

(№ 40599/2435/IX z dn. 18 grudnia 1920).

281

Opłata korespondencyj do niemieckiego Centralnego Urzędu dla spraw osób zaginionych na wojnie i grobów wojennych.

Niemiecki Centralny Urząd do spraw osób zaginionych na wojnie i grobów wojennych zawiadamia za pośrednictwem poselstwa niemieckiego, że na przyszłość nie będzie przyjmować korespondencji od władz polskich i osób prywatnych, opłaconej niedostatecznie, lub wcale nieopłaconej, gdyż za korespondencję tę uiszczać musi podwójną taryfową opłatę.

Na zawiadomienie to należy zwrócić uwagę interesowanych władz, urzędów i publiczności, umieszczając odpowiednie ogłoszenie na widocznem miejscu w urzędzie.

(№ 38677/2170/IV z 14 grudnia 1920).

282

Telegramy z opłaconą odpowiedzią z Niemiec do b. dzielnicy pruskiej.

Przy telegramach, przeznaczonych do b. Dzielnicy Pruskiej, stosują Niemcy wewnętrzną taryfę niemiecką po 20 fenigów za słowo, zapewniając sobie w ten sposób tanią i pewną odpowiedź przy telegramach z opłaconą odpowiedzią.

Ponieważ według przepisów międzynarodowych telegramy z opłaconą odpowiedzią nie należą do tak zwanych postanowień dowolnych (dispositions facultatives), wskutek czego dopuszczalność ich w obrocie międzynarodowym nie może być dowolnie krępowaną przez kraje do Związku międzynarodowego należące, z drugiej zaś strony wobec nieregularnych stosunków walutowych nie można ustalić w naszej walucie wartości ilości słów na odpowiedź z góry opłaconych, Departament Poczt i Telegrafów Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej wydał następujące tymczasowe zarządzenie:

1) Blankiety na odpowiedź zapłaconą przy telegramach, nadchodzących z Niemiec przeznaczonych do b. Dzielnicy Pruskiej wystawiać mają urzędy bez uwidocznienia względnie przeliczenia kwoty w Niemczech na odpowiedź uiszczonej.

2) Posiadacz blankietu ma prawo do bezpłatnego nadania odpowiedzi w ustanowionym terminie tudzież w granicach opłaconej ilości słów, lecz tylko do Niemiec.

3) W ruchu krajowym ani też do innej zagranicy blankietu takiego zużytkować nie wolno.

4) Jeśli posiadacz blankietu nadaje większą ilość słów aniżeli opłacono na odpowiedź przy nadaniu, należy za nadwyżkę słów pobrać obowiązującą do Niemiec taryfę po 2 m. za słowo. Gdyby posiadacz blankietu z opłaconą odpowiedzią zwykłą chciał nadać telegram jako pilny, należy żądaniu temu uczynić zadość i pobrać tytułem dopłaty, w granicach opłaconych na odpowiedź słów, podwójną należytość obowiązującej do Niemiec taryfy, a więc po 4 marki za słowo, a za ewentualną nadwyżkę słów, ponad zapłaconą na odpowiedź ilość słów, potrójną należytość obowiązującej taryfy do Niemiec, a więc po 6 marek za słowo.

Do powyższego zarządzenia mają się urzędy ściśle zastosować.

(№ 36164/2079/IX z dnia 30 listopada 1920).

Przedłużenie zapisów na 5% długoterminową pożyczkę państwową do dnia 28 lutego 1921.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1920 r., ogłoszonem w „Monitorze Polskim“ nr. 284 z dnia 15 grudnia 1920 r. zostały zapisy na 5% długoterminową pożyczkę państwową przedłużone do dnia 28 lutego 1921.

Do powyższego rozporządzenia mają się wszystkie urzędy pocztowe zastosować.

(№ 40932/2009/VI z 17 grudnia 1920).

Opis falsyfikatów banknotów markowych.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa zawiadomiła pismem z dnia 30 listopada 1920 nr. 1614/M. K. Ministerstwo Poczt i Telegrafów, iż pojawiły się w obiegu:

I) fałszywe banknoty 500 markowe II emisji z dnia 23 sierpnia 1919 r.

Rysunek biletu wykonany piórkiem nieudolnie, wskutek czego falsyfikat łatwy do rozpoznania. Obramowanie biletu składa się z linij półkolistych, koloru jasnobronzowego, ciemny odcień od wewnątrz jest tu zupełnie niewidoczny.

Siatka biletu jest koloru jasnobronzowego, linje faliste grubsze, linje poprzeczne miejscami zupełnie niewidoczne.

Podobizna królowej Jadwigi jest nieudała, tworzy obraz zamazany, brak cieni.

Kompozycja kwiatów i festonów jaśniejsza, liście są mało uwydatnione. Druk zasadniczo różni się w szczegółach od banknotu prawdziwego, litery zaś tekstu mają kontury niewyraźne.

Papier grubszy, znaki wodne natłuszczane, rozmieszczone nieregularnie, widoczne są jedynie na czystym brzegu falsyfikatu poza obramowaniem. Numeracja wykonana ręcznie.

II) nowy typ fałszywych banknotów z datą dnia 17 maja 1919 r.

Falsyfikaty pojawiły się w większej ilości i są dosyć trudne do rozpoznania. Cechy ich są następujące:

A. W rysunku.

Przednia strona:

1) grubość linij, tworzącej rysunek liczby „20” jest większa, niż w banknotach autentycznych.

2) litery tekstu niekształtne, pochylone w różne strony.

3) długość rysunku banknotu jest mniejsza około $1^1/_2$ mm., a szerokość około 1 mm.

4) kształt cyfer numeratora i farba są odmienne.

Odwrotna strona:

1) długość rysunku banknotu jest krótsza około 1 mm., szerokość również około 1 mm.

2) linje w rysunku są grubsze, niż w oryginalnym banknocie.

3) cienie portretu zbyt silne, szczególnie ust i nosa, wskutek czego twarz niekształtna.

B. W papierze i farbach:

1) papier gatunku odmiennego.

2) znak wodny w konturze jest odmienny od znaku wodnego autentycznego, przyczem wypada w kierunku poprzecznym druku; często brak znaku wodnego.

3) kolor farb odmienny.

III) fałszywe banknoty 1000 markowe I emisji z datą 17 maja 1919 r. na białym papierze.

Oddział P. K. K. P. w Lublinie zatrzymał 6 sztuk takich falsyfikatów oznaczonych nr. III Sor. A. 65794, 657948, 357848, III Sor. B. 75792, 65792, 657983 III Sor. O. 457403, których cechy są następujące:

Wykonane na papierze mniej sztywnym i bez znaków wodnych. Całość banknotu nieco krótsza i węższa, utrzymana w tonie ciemniejszym. Farba użyta do wyrobu falsyfikatu łatwo ściera się pod zwilżonym palcem. Druk różni się od banknotu prawdziwego.

Wykonanie orzełka i podobizny Kościuszki w ośmiokątach jest niedokładne, linje tworzące siatkę wokół orzełka i portretu Kościuszki są grubsze, o odmiennym układzie.

Strona odwrotna różni się również kolorem, drukiem i ogólnem wykończeniem obrazu; na uwagę zasługują tu niedokładności, jakie się zakradły w napisie: „Kto podrabia i t. d."

Zauważono również w obiegu falsyfikaty 1000 markowe na żółtym papierze; znaki wodne i druk banknotów drukowanych przez P. K. K. P. Różnicę zauważyć można tylko w numeracji, którą wykonano ręcznie.

IV) Pojawiły się w obiegu bilety 1000 markowe II emisji z datą 23 sierpnia 1919 r., pochodzące z makulatury, skradzionej w Zakładach Graficznych; banknoty te, posiadające różnego rodzaju wady druku noszą zwykle ślady przekreśleń ołówkiem czerwonym lub niebieskim; cyfry numerów wybijane ręcznie i maszynowo różnią się wielkością, układem (bywają 7-o cyfrowe) i kolorem od cyfr numerów na biletach prawdziwych.

Wobec tego urzędy pocztowe i agencje winny zwracać baczną uwagę na jakość przyjmowanych banknotów markowych.

(№ 39041/1919/VI z 16 grudnia 1920).

Cena pocztowej książki nadawczej.

Cenę sprzedażną pocztowej książki nadawczej (druk nr.. 1) ustala się na mk. 60.

Książki, pochodzące z nakładu poprzedniego (signum M. P. i T. 1. IV. 920. 5000) i znajdujące się jeszcze w urzędach pocztowych, lub w urzędach gospodarczych, należy sprzedawać po cenie dotychczasowej.

(№ 39891/1761/XV z 18 grudnia 1920).

Odnalezienie zagubionej książeczki wkładkowej P. K. O.

Książeczkę wkładkową P. K. O. nr. 87225, (a nie jak mylnie wykazano w dz. urz. nr. 30, str. 451 nr. 83225) na imię Juszczyński Ludwik, kwota 3700 marek, odnaleziono. Wobec tego należy skreślić odnośną pozycję w dz. urz. nr. 30 str. 451.

(№ 8065 / Pr. z 18 grudnia 1920).

WYKAZ

nowootwartych urzędów pocztowych i telegraficznych.

Nazwa urzędu wzgl. agencji	Powiat	Ziemia wzgl. dzielnica	Dyrekcja	Dzień otwar.	Tlgr.	Tlf.	Połączenie z siecią pocztową	Zakres działania
Dubienka	Hrubieszów	Lubelska	Lublin	25/XI 20	L	L	Dorohusk	pełny
Domaczewo	Brześć lit.	Grodzieńska	Wilno	1/XII 20	—	—	Brześć lit. Włodawa	ogr. do wymiany przes. zwykł. i poleconych
Hucisko (Jeleśnia)	Żywiec	Małopolska	Kraków	16/XII 20	—	—	Jeleśnia	pełny
Jadów	Radzymin	Warszawska	Warszawa	1/XII 20	—	—	Łochów	dtto
Kuczbork	Mława	Płocka	Warszawa	12/XI 20	—	—	Mława 1	pełny
Pieski	Wołkowysk	Grodzieńska	Wilno	1/XII 20	—	—	Wołkowysk 1	ogr. do wymiany przesyłek zwykł. pol.
Rutki-Kossaki	Łomża	Łomżyńska	Warszawa	2/XII 20	—	—	Łapy-Ostrołęka	pełny
Zabiele Wielkie (Ostrołęka 2)	Maków	Łomżyńska	Warszawa	1/XII 20	—	—	Ostrołęka-Rachujka Ostrołęka 2	pełny

(№ 40886/3174/III z 16 grudnia 1920).

WYKAZ
reaktywowanych urzędów pocztowych.

Nazwa urzędu	Dyrekcja	Zakres działania
Antopol	Wilno	ogranicza się do wymiany przesyłek zwykłych i polec.
Derewno	Wilno	d-tto
Iwje	Wilno	d-tto
Kamieniec litewski . .	Wilno	d-tto
Kleck	Wilno	d-tto
Krzemieniec	Lublin	d-tto
Linów	Wilno	d-tto
Maniewicze	Lublin	d-tto
Mołczadź	Wilno	d-tto
Ostróg	Lublin	d-tto
Raduń	Wilno	d-tto
Różanna grodz. . . .	Wilno	d-tto
Snów	Wilno	d-tto
Stołpce	Wilno	d-tto
Touste	Lwów	pełny
Traby	Wilno	ogranicza się do wymiany przesyłek zwykłych i polec.
Żołudek	Wilno	d-tto

Stosownie do tego należy uzupełnić wykaz urzędów pocztowych nr. 1 i nr. 2 zamieszczony w dzienniku urz. Ministerstwa Poczt i Telegrafów nr. 19 i nr. 20 z 1920 r.

(№ 40452/3141/III z 13 grudnia 1920).

Zguba pieczęci.

W czasie ewakuacji została pieczęć kauczukowa urzędu pocztowego Iwje zabraną względnie zniszczoną przez bolszewików.

Zawiadamia się o tem urzędy pocztowe celem zapobieżenia nadużyciom. W razie odnalezienia pieczęci, należy o tem donieść Wileńskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Grodnie.

Nowa pieczęć kauczukowa tego urzędu będzie zaopatrzona dla odróżnienia literą rozpoznawczą „a“.

(№ 8017/61 rob. podm. 1920).

Zrabowanie pieczęci i plombownic.

W czasie ewakuacji zostały wszelkie pieczęcie i plombownice urzędu pocztowego Lebiediew i Wołożyn zabrane przez bolszewików.

Zawiadamia się o tem urzędy pocztowe celem zapobieżenia nadużyciom. W razie odnalezienia pieczęci jakoteż i plombownic należy o tem donieść okr. Wileńskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów czasowo w Grodnie.

Nowe pieczęcie tych urzędów t. j. stemple kalendarzowe, pieczęcie do laku, pieczęcie kauczukowe, stemple do listów poleconych i plombownica, będą dla odróżnienia zaopatrzone literą rozpoznawczą „a“.

(№ 8122/Pr. z grudnia 1920).

WYKAZ

Urzędów pocztowo-telegraficznych, w których po czasowem zwinięciu, ponownie zostały uruchomione działy telegraficzny i telefoniczny.

Objaśnienie.

T. telegraf. Tf. telefon.

Nazwa urzędu	Dyrekcja	Czynny w dziale	
		T.	Tf.
Barysz	Lwów	I.	—
Brody	„	I.	I.
Dublany k/Lwowa	„	I.	—
Kulików	„	I.	—
Łapy	Warszawa	I.	I.
Myszyniec	„	I.	I.
Nowogród	„	I.	I.
Sokoły	„	I.	I.
Turynka	Lwów	I.	—
Żółtańce	„	I.	—
Winniki	„	—	I.

Wykaz zwiniętych czasowo urzędów pocztowych i telegraficznych nr. 1 i 2 (dziennik urzędowy nr. 19 i 20 z 1920) należy odpowiednio poprawić.

(№ 39868/2378/IX z dn. 18 grudnia 1920).

Zguba legitymacji urzędniczej.

Babicki Feliks, urzędnik VII kat. urzędu pocztowego Mińsk-Litewski, zgubił legitymację urzędniczą nr. 97 wystawioną przez Wileńską Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Łodzi, dnia 13/X 1920 r.

Niniejsze ogłoszenie ma na celu zapobiegnięcie ewentualnym nadużyciom.

(№ 8116/Pr. z 20 grudnia 1920).

Wiadomości osobowe.

Inż. Nowicki Aleksander, urzędnik V b. stopnia dyrektorem telefonów międzymiastowych w Warszawie.
(№ 20299/3247/I z 12 grudnia 1920).

Michałowski Jan, urzędnik VII st. Zawod. Izby Obr. II w Bydgoszczy do Zawod. Izb. Obr. I w Warszawie.
(№ 6615/Pr. z 22 paźdz. 1920).

Piaszczyński Franciszek, urzędnik VII st. ze Lwowa do Zawod. Izby Obr. II w Bydgoszczy.
(№ 6615/Pr. z 22 października 1920).

Przeniesieni:

Werner Antoni, urzędnik VII st. Min. P. i T. do okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie. (№ 7851/Pr. z 18 grudnia 1920).

Laidler Zygmunt, radca pocztowy z okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie do Ministerstwa Poczt i Tel. (№ 7851/Pr. z 18 grudnia 1920).

Od redakcji:

Numer niniejszy jest ostatnim w bieżącym roku. Od 1-go stycznia 1921-go roku będzie wychodził „Dziennik Urzędowy" jak dotychczas w każdą sobotę. Celem szybkiej wysyłki egzemplarze nie będą broszurowane. Również zmieni się podział ogłaszanych rozporządzeń.

Dziennik Urzędowy będzie miał następujące działy:

1. Ustawy i rozporządzenia.
2. Zarządzenia.
3. Okólniki.
4. Wiadomości osobowe.
5. Działy urzędowe okręgowych Dyrekcyj Pocztowych.
6. Część nieurzędowa.

Ustawy i rozporządzenia będą miały napisy nad tekstem, Zarządzenia zaś na marginesie i wspólne bieżące — swe numery porządkowe, z wymienieniem numeru i daty rozporządzenia.

Ogłoszenia prywatne.

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

TREŚĆ: Zasady przyjmowania zastępczych sił urzędniczych. Nadawcze blankiety telegr. Wiadomości osobowe.

Warunki i zasady przyjmowania zastępczych sił urzędniczych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów w Warszawie zarządziło reskryptem z dnia 24 listopada 1920 r. nr. 35416/5458/I, by na posady urzędniczych sił zastępczych (substytutów — substytutek) przyjmowano przedewszystkiem tylko tych kandydatów, którzy posiadają wszystkie wymagane do przyjęcia na praktykę i kurs naukowy warunki, a to w tym celu, aby zasadniczo była możność przyjęcia ich na najbliższy kurs. Stosownie do tego można przyjmować na siły zastępcze kandydatów, którzy nie ukończyli jeszcze 18 roku życia, którzy jednakże wiek ten osiągnęli z chwilą powołania ich na najbliższy kurs.

Przyjmowanie kandydatów bez tych warunków winno mieć miejsce tylko wyjątkowo i w wypadkach krótko trwających zastępstw.

Zarazem zwraca się uwagę urzędom na ścisłe stosowanie się do poprzednich okólników, odnoszących się do zasad, pod jakiemi zastępcze siły urzędnicze przyjmowane być mogą. Urzędom w zasadzie nie wolno przyjmować tych sił bez poprzedniego zezwolenia Dyrekcji Poczt i Telegrafów. Urząd więc, w braku sił kwalifikowanych względnie w razie koniecznej potrzeby ma przedłożyć uzasadnienie potrzeby przyjęcia zastępczej siły urzędniczej, przedłożyć dokumenty osobiste kandydatów reflektujących na przyjęcie w charakterze zastępczej siły urzędniczej i prosić Dyrekcję o zezwolenie na przyjęcie takiej siły. Dopiero po udzieleniu przez Dyrekcję zezwolenia może urząd przyjąć zastępczą siłę urzędniczą, w przeciwnym bowiem razie może się kierownictwo urzędu narazić na zapłatę dziennego wynagrodzenia przypadającego zastępczej sile urzędniczej, a mianowicie: w razie odmówienia zezwolenia na przyjęcie.

(n-r 127845/II-a z 4 grudnia 1920).

Nadawcze blankiety telegraficzne prywatnego nakładu.

Wskutek rozporządzenia Min. P. i T. z 25 listopada r. b. l. 37477/2228/IX zabrania się urzędom ze względów oszczędnościowych wydawania na zapas nadawczych blankietów telegraficznych osobom, firmom i instytucjom prywatnym.

Zgłaszającym się z takiem żądaniem firmom i instytucjom prywatnym należy oznajmić, iż do wygotowywania telegramów będą mogły używać blankietów własnego nakładu, o ile uzyskają na to zezwolenie Dyrekcji Poczt i Telegrafów, dokąd też mają kierować odnośne podania. Niezależnie od tego należy już obecnie informować interesowane strony, iż blankiety prywatnego nakładu muszą *pod każdym względem* odpowiadać blankietom nakładu rządowego.

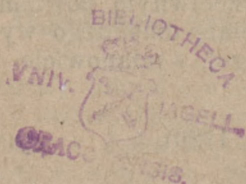
Bliższe szczegóły w tej materji poda się interesowanym w dotyczących załatwieniach. (n-r 130311/3673/IX z 11 grudnia 1920).

Wiadomości osobowe.

Przeniesieni.

Kozakiewicz Włodzimierz, asystent pocztowy, ze Starego Sambora do Radomyśla Wielkiego. (n-r 126135/II-a z 2 grudnia 1920).

Cena niniejszego numeru 3 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.